

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/2/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012200235
Dátum vydania rozhodnutia:	23.01.2014
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7012200235.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera v právnej veci žalobcu: D&J stav, s.r.o., IČO: 44 442 947, so sídlom Hroncova 5, Košice zastúpený: GOREJ Legal, s.r.o., so sídlom Žiškova 6, Košice, zast. konateľom JUDr. Romanom Gorejom, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. I/223/22168-132335/2011/990057-r zo dňa 5. decembra 2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/25/2012-171 zo dňa 10. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/25/2012-171 zo dňa 10. októbra 2012, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) zamietol podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „O.s.p.“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného č. I/223/22168-132335/2011/990057-r zo dňa 5. decembra 2011, ktorým žalovaný podľa § 48 ods. 5 zákona SNR č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 511/1992 Zb.“ alebo „zákon o správe daní a poplatkov“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice I č. 695/230/71442/11/Ihn zo dňa 12. augusta 2011, ktorým bol žalobcovi za zdaňovacie obdobie december 2009, vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1. zákona o správe daní a poplatkov vo výške 234 184,70 €. Zároveň žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia posudzoval v intenciách ustanovení § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“) a § 15 ods. 6 a 10, § 29 ods. 8 a § 44 ods. 1 a 6 písm. b/ bod 1 zákona o správe daní a poplatkov.

Krajský súd dospel k záveru, že všetky žalobné námietky žalobcu neboli dôvodné. Poukázal na skutočnosť, keď správca dane vykonal v rámci daňovej kontroly všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy, ktorými mohol čo najúplnejšie zistiť skutkový stav a preto mu nemožno vytýkať neuskutočnenie vyrubovacieho konania. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že žalobcovi nič nebránilo v rámci daňovej kontroly navrhovať a predkladať správcovi dane dôkazy, ktorými by preukázal uskutočnenie sporných zdaniteľných plnení. Podľa krajského súdu mal žalobca v súlade s ust. § 15 ods. 10 zákona o správe daní a poplatkov v lehote osem pracovných dní od doručenia Protokolu o kontrole č. 695/320/60491/2011/Šál z 8. júla 2011 vznášať námietky a navrhovať dôkazy. Toto svoje právo však žalobca riadne nevyužil a ním navrhované dôkazy by k tomuto účelu neprispeli. Ako nedôvodnú súd vyhodnotil aj námietku žalobcu týkajúcu sa porušenia zásady úzkej súčinnosti správcu dane s daňovým subjektom v zmysle § 2 ods. 2 zákona o správe daní a poplatkov. Podľa súdu bolo nemysliteľné, aby si konateľ spoločnosti OV-Tip, s.r.o. - G. F. nevedel spomenúť, či v roku 2009 zamestnával zamestnancov, či dodávky služieb a tovarov realizoval prostredníctvom vlastných zamestnancov, resp. subdodávateľským spôsobom a nespomenul si na zrealizovanie ani jedného zo 14 sporných zdaniteľných plnení, pričom ten istý záver vyvodil aj pri konateľovi spoločnosti BJV, s.r.o. T. B.. Podľa súdu mal žalobca dostatočný časový priestor na splnenie si svojej dôkaznej povinnosti a to do 10. januára 2011, resp. do skončenia daňovej kontroly do 10. augusta 2011. Krajský súd v súvislosti s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/1/2011 poukázal na konštantnú rozhodovaciu prax pri posudzovaní práva daňového subjektu na odpočítanie dane z pridanej hodnoty sa nezohľadňuje existencia materiálneho plnenia u platiteľa dane, ale jednoznačne sa akcentuje na preukázanie dodania zdaniteľných plnení konkrétnymi podnikateľskými subjektmi.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/25/2012-171 zo dňa 10. októbra 2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby rozsudok zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného č. I/223/22168-132335/2011/990057-r zo dňa 5. decembra 2011 v spojení s rozhodnutím Daňového úradu Košice I č. 695/230/71442/11/Ihn zo dňa 12. augusta 2011 zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania.

Z dôvodov odvolania žalobcu vyplýva, že v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa sa prvostupňový súd nesprávne vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré žalobca napádal rozhodnutie žalovaného č. I/223/22168-132335/2011/990057-r zo dňa 5. decembra 2011 a rozhodnutie Daňového úradu Košice I č. 695/230/71442/11/Ihn zo dňa 12. augusta 2011.

Namietal formu v akej bol dodatočný platobný výmer vydaný, t.j. že nemal formu jednej listiny, ale 48 samostatných hárkov papiera, bez akéhokoľvek trvalého alebo dočasného spojenia. Je toho názoru, že tak, ako nie je možné považovať za verejnú listinu napr. rozstrihnutý občiansky preukaz, nie je možné za verejnú listinu považovať ani rozhodnutie orgánu verejnej moci vydané na viacerých samostatných listinách netvoriacich technickú jednotu. Ďalej namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu veci a absenciu vyrubovacieho konania. Namietal hlavne neuskutočnenie výsluchu konateľov spoločnosti OV-Tip, s.r.o. a BJV, s.r.o. - X. T. M., S. L. Q. a bývalej účtovníčky OV-Tip, s.r.o. I.. V. A.. Súd sa taktiež nevysporiadal s námietkou absencie vyrubovacieho konania, t. j. s nálezom Ústavného súdu SR č. I. ÚS 238/06-39 zo 16. decembra 2008 a poukázal na nesprávny záver súdu o neuskutočnení vyrubovacieho konania. Žalobca taktiež namietal porušenie zásady úzkej súčinnosti. Správca dane mal žalobcu vyzvať na ďalšiu dôkaznú aktivitu, ak mal pochybnosti o uskutočnení niektorých zdaniteľných plnení. Záverom namietal tendenčnosť prístupu správcu dane pri vyhodnotení dôkazov vykonaných v priebehu daňovej kontroly. Osobitne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/1/2011. Poukázal na skutočnosť, že existencia materiálneho plnenia, hoci bez príloh k faktúram, nemôže zostať bez akéhokoľvek dôkazného významu, nakoľko nedoručenie príloh k faktúram, obdobne ako aj iné okolnosti, pre ktoré žalobca neunesol dôkazné bremeno, majú pôvod v konaní dodávateľov žalobcu, za ktoré žalobca nemôže znášať zodpovednosť. Žalobca si zároveň uplatnil náhradu trov konania vo výške 712,99 €.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhoval odvolaciemu súdu, aby napadnutý

rozsudok ako vecne správny potvrdil. Konštatoval, že dodatočný platobný výmer Daňového úradu Košice I č. 695/230/71442/11/Ihn zo dňa 12. augusta 2011, má všetky náležitosti v zmysle § 30 ods. 2 a 3 zákona o správe daní, strany platobného výmeru sú číslované č. 2 až 48 a na seba nadväzujú a jednoznačne spĺňa charakter rozhodnutia. Dodatočný platobný výmer bol žalobcovi doručený spôsobom podľa § 17 zákona o správe daní a bol pre daňový subjekt zrozumiteľný, čo dokumentuje aj podané odvolanie žalobcu z 5. septembra 2011. Pokiaľ ide o namietané nedostatočné zistenie skutkového stavu, absenciu vyrubovacieho konania a porušenie zásady úzkej súčinnosti uviedol, že podľa § 29 zákona o správe daní nevyplýva, že si žalobca môže svoju dôkaznú povinnosť vykladať ako právo požadovať od správcu dane, aby tento prevzal jeho aktívnu úlohu pri preukazovaní skutočností, že k deklarovaným plneniam došlo. Správca dane preveroval reálnosť uskutočnenia zdaniteľných plnení, inštitútom dožiadania podľa § 16 zákona o správe daní a inštitútom svedeckých výpovedí G. F. a T. B., ktorí boli konateľmi spoločností OV-Tip, s.r.o., resp. BJV, s.r.o. v čase uskutočnenia zdaniteľných plnení. Správca dane vyjadrenie a námietky žalobcu k Protokolu o kontrole č. 695/320/60491/2011/Šál z 8. júla 2011 vyhodnotil v dodatku č. 1 k protokolu o daňovej kontrole, kde sa zaoberal jeho námietkami, ktoré vyhodnotil, ako aj k neakceptovaniu jeho návrhov na doplnenie dokazovania. Žalobca taktiež nevyužil svoje právo zúčastniť sa konfrontácie so svedkami G. F. a T. B. a listom z 20. januára 2011 správca dane informoval p. T. T. o priebehu kontroly a výsledku šetrenia u dodávateľa BJV, s.r.o. ako aj svedeckej výpovedi konateľa OV-Tip, s.r.o. pána G. F..

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a vrátenia veci mu na ďalšie konanie. Rozhodnutím žalovaného č. I/223/22168-132335/2011/990057-r zo dňa 5. decembra 2011, žalovaný podľa § 48 ods. 5 zákona SNR č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 511/1992 Zb.“ alebo „zákon o správe daní a poplatkov“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice I č. 695/230/71442/11/Ihn zo dňa 12. augusta 2011, ktorým bol žalobcovi za zdaňovacie obdobie december 2009, vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1. vo výške 234 184,70 €.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správcu dane a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný rozhodol s konečnou platnosťou o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty za december 2009 žalobcovi.

Senát odvolacieho súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je

podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.). V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia. (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd z predloženého spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis zistil, že žalovaný rozhodnutím č. I/223/22168-132335/2011/990057-r zo dňa 5. decembra 2011 podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice I č. 695/230/71442/11/Ihn zo dňa 12. augusta 2011, ktorým bol žalobcovi za zdaňovacie obdobie december 2009, vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1. zákona č. 511/1992 Zb. vo výške 234 184,70 €.

Odvolací súd v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutí daňových orgánov oboch stupňov v rozsahu žalobných a odvolacích dôvodov posudzoval, či žalovaný pri rozhodovaní v danej veci vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a rozhodol v súlade s vtedy účinným zákonom o správe daní a poplatkov a taktiež v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty.

Podľa názoru odvolacieho súdu medzi účastníkmi konania v danej veci ostala spornou otázka, či správca dane vydal vo veci zákonné rozhodnutie, ktoré spĺňa predpísané náležitosti, či dostatočnom rozsahu vykonal vo veci dokazovanie, či prebehlo vyrubovacie konanie, či nedošlo k porušeniu zásady úzkej súčinnosti a nezohľadnenie reálneho uskutočnenia zdaniteľných plnení.

Najvyšší súd poznamenáva, že účelom daňovej kontroly a daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Zákon o správe daní a poplatkov resp. daňový poriadok preto zakotvuje oprávnenia daňových orgánov, aby mohli zisťovať, či daňové subjekty si splnili svoje povinnosti stanovené príslušnými hmotnoprávnymi predpismi. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, zákon o správe daní a poplatkov, resp. v súčasnosti daňový poriadok obsahuje osobitnú úpravu zisťovania preverovania základu dane alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

Zákonodarca v právnej norme § 2 zákona o správe daní ustanovuje základné zásady daňového konania tak, že v daňovom konaní sa postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chráni sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených v daňovom konaní (ods. 1). Správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi a pri vyžadovaní plnenia ich povinností v tomto konaní použije len také prostriedky, ktoré ich najmenej zaťažujú a umožňujú pritom správne vyrubiť a vybrať daň (ods. 2). Správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo (ods. 3). Daňové konanie je neverejné okrem úkonov, ktorých povaha to neumožňuje (ods. 4). Správca dane je povinný začať daňové konanie aj na vlastný podnet vždy, ak sú splnené zákonné podmienky pre vznik alebo existenciu daňovej pohľadávky, a to aj v prípade, že daňový subjekt v tomto smere nesplnil riadne alebo vôbec svoje povinnosti (ods. 5). Pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane (ods. 6). Všetky daňové subjekty majú v daňovom konaní rovnaké práva a povinnosti (ods. 7). Právom i povinnosťou všetkých daňových subjektov je úzko spolupracovať so správcou dane v daňovom konaní (ods. 8).

Podľa § 49 ods. 1 a 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť. Platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň

a/ voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané,

b) ním uplatnená z tovarov a služieb, pri ktorých je povinný platiť daň podľa § 69 ods. 2 až 4, 7 a 9 až 12,

c) ním uplatnená pri nadobudnutí tovaru v tuzemsku z iného členského štátu podľa § 11 a § 11a,

d) ním uplatnená pri dovoze tovaru alebo zaplatená colnému orgánu v tuzemsku pri dovoze tovaru.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov sa s ním stotožňuje, okrem časti týkajúcej sa vyrubovacieho konania. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby najvyšší súd v preskúmvanej veci nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa vo svojom odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd zhodne ako súd prvého stupňa považoval za súladné so zákonom rozhodnutie a postup správcu dane, ktorý ako oprávnený prvostupňový správny orgán vydal na základe vykonanej daňovej kontroly podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona o správe daní a poplatkov dodatočný platobný výmer, ktorým žalobcovi vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1. vo výške 234 184,70 €. Z dokazovania vykonaného správcom dane v priebehu daňovej kontroly jednoznačne vyplynul záver, že dodanie zdaniteľných plnení nemohli vykonať spoločnosti OV-TIP, s.r.o. a a BJV, s.r.o., ktoré síce sporné faktúry pre žalobcu vystavili, ale dodanie tovaru a služieb reálne uskutočniť nemohli.

Senát odvolacieho súdu zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že žalobcova námietka, týkajúca sa a nedoručenia rozhodnutia tak, aby toto bolo spojené v jeden celok neobstojí, nakoľko predmetné rozhodnutie bolo riadne číslované a nemohlo dôjsť k jeho zámene. Nakoniec ani žalobca sám nespochybnil údaje uvedené v predmetnom rozhodnutí, t.j. v protokole o kontrole, ku ktorej zaujal svoje stanovisko a ktoré zaslal prvostupňovému orgánu - správcovi dane. Ten na základe jeho námietok a vyjadrenia vyhotovil aj dodatok č. 1 k Protokolu o kontrole a následne vo vyrubovacom konaní vyrubil žalobcovi rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie 12/2009, ktorý bol premietnutý v dodatočnom platobnom výmere Daňového úradu Košice I č. 695/230/71442/11/Ihn zo dňa 12. augusta 2011.

Podľa odvolacieho súdu nie je správny názor krajského súdu, že v danej veci neprebehlo vyrubovacie konanie. Vyrubovacie konanie v danom prípade, začalo bežať od okamihu vyhotovenia Protokolu o kontrole č. 695/320/60491/2011/Šál z 8. júla 2011, ktorý správca dane doručil žalobcovi s tým, aby sa k nemu v lehote určenej vo výzve vyjadril. Následne po vyhodnotení žalobcových námietok k uvedenému Protokolu z 8. júla 2011 (vo vyrubovacom konaní), ktoré bolo premietnuté do dodatku č. 1 k Protokolu o kontrole, správca dane vyrubil žalobcovi rozhodnutím č. 695/230/71442/11/Ihn zo dňa 12. augusta 2011 rozdiel DPH za 12/2009 v sume vo výške 234 184,70 €.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci správca dane vykonal dostatočné dokazovanie tak, aby správne a úplne zistil skutkový stav veci, pričom vo veci vyhodnotil správne všetky získané dôkazy, ku ktorým sa mal možnosť vyjadriť aj žalobca. Bolo by irelevantné vypočúvať terajších konateľov firiem, o ktorých sporné zákazky sa jednalo, nakoľko o vtedajšej činnosti nemohli mať žiadne relevantné informácie. Tie mali len pôvodní konatelia spoločnosti G. F. a T. B., ktorí boli konateľmi spoločností

OV-Tip, s.r.o, resp. BJV, s.r.o. v čase, kedy malo dôjsť podľa daňových dokladov k uskutočneniu zdaniteľných plnení. Z ich výpovedí, ako aj z následného priebehu vývoja v uvedených firmách však vyplynulo, že k reálnemu uskutočneniu zdaniteľných plnení firmami OV-Tip, s.r.o. a BJV, s.r.o. vo vzťahu k žalobcovi dôjsť reálne nemohlo.

Žalobca navyše o uvedenej situácii dostatočne informoval aj žalobcu a bolo na jeho ťarchu doplniť svoju dôkaznú núdzu o také dôkazy, ktorými by správcom dane spochybnené uskutočnenie zdaniteľných plnení vyvrátil. Toto však žalobca neurobil a preto správca dane správne vyrubil žalobcovi rozdiel DPH za predmetné zdaňovacie obdobie.

Žalobcom namietané nezohľadnenie reálneho uskutočnenia zdaniteľných plnení taktiež ako argument pre zrušenie žalobou napadnutých rozhodnutí neobstoí. Správca dane nespochybnil reálnosť uskutočnených zdaniteľných plnení, ale napadol len uskutočnenie zdaniteľných plnení spoločnosťami OV-Tip, s.r.o. a BJV, s.r.o., pričom pre možnosť uplatnenia si odpočtu DPH z zdaniteľných plnení nie je podstatné len ich reálne uskutočnenie a daňový doklad od dodávateľa, resp. dodávateľov, ale aby k uskutočneniu dodávky tovaru a služieb aj reálne došlo od dodávateľov, ktorí sú ako dodávatelia uvedení na daňových dokladoch. Toto však správca dane vykonaným dokazovaním žalobcovi spochybnil, resp. vyvrátil. V konaní bolo nepochybne preukázané, že dodávku tovarov a služieb obe spoločnosti (OV-Tip, s.r.o. a BJV, s.r.o.) reálne uskutočniť nemohli a to buď svojou vlastnou činnosťou alebo subdodávateľským spôsobom.

Vzhľadom k uvedenému aj podľa názoru najvyššieho súdu žalobca v danej veci nepostupoval v súlade so zákonom o DPH a neoprávnene si uplatnil zo sporných faktúr odpočet DPH za zdaňovacie obdobie 12/2009.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nemohol prihladiť na odvolacie námietky žalobcu, ktorými namietal, že prvostupňový súd nezdôvodnil dostatočne svoje rozhodnutie a nevysporiadal sa so všetkými námietkami žalobcu odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací súd zhodnotil, že spôsob, akým sa prvostupňový súd vysporiadal s relevantným žalobnými námietkami žalobcu v odôvodnení svojho rozhodnutia je postačujúci a súd prvého stupňa náležite a správne aplikoval príslušné ustanovenia právnych predpisov vzťahujúcich sa na predmetnú vec, zodpovedal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia na právne významné námietky žalobcu a realizoval tak jeho ústavné právo na súdnu a inú právnu ochranu zakotvenú v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, súčasťou ktorého je aj právo účastníka konania, aby v rozhodnutí súdu boli uvedené dostatočné dôvody, na základe ktorých súd rozhodol vo veci.

Odvolací súd rovnako preskúmajúc formálne a obsahové náležitosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného nevzhladol ich nezákonnosť, keďže správne orgány oboch stupňov svoje rozhodnutia náležite a podrobne odôvodnili, pričom treba zdôrazniť, že žalovaný správny orgán sa vo svojom rozhodnutí náležitým spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, vznesenými v jeho odvolaní proti dodatočnému platobnému výmeru správcu dane.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, považujúc rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ako aj prvostupňového správneho orgánu za zákonné, vydané na základe spoľahlivo a náležite zisteného skutkového stavu, vyhodnotiac námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, potvrdil rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 ods. 1 a 2 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.